

STRIX

UTGIFVARE ALBERT ENGSTRÖM

*Tål intet ondt i världen
men var glad åt allt godt.*

HÄXAN.

DE MÖTTES TILL TING UPPÅ STALLMÄS- SKÖN JUNGFRUN ANKLAGADE VÄNNEN
TARGÅRD SIN,
SÅ MÄNNER SOM SVENNER OCH FRUGOR, DE NÄMNDEMÄN SURRADE SOM FLUGOR.
SKÖN JUNGFRUN HON STEG FRAMFÖR DO- — HVI TALAR DU, SKÖN JUNGFRU, SÅ
MAREN SÅ HÅRD ONDT OM VÄNNEN DIN
NÄR SNÖN DEN LÅG PÅ VÄGAR OCH NÄR SNÖN DEN LIGGER PÅ VÄGAR OCH
STUGOR. STUGOR.

OCH STOLTS FRU ANNA TIRFING HON
GRÄT INUNDER LUGG
OCH DICKEN SVARFVADE PÅ ORDEN,
MEN GERDA MED SITT GULLHÅR GRÄT
ALDRIG MINSTA DUGG,
NÄR SNÖN DEN LÅG HVIT ÖFVER JORDEN.

Som ett bevis på diktkonstens höga nivå i vårt land ha vi inledt denna pamflett med ofvanstående skaldestycke af den bekante författaren till Klassicitet och Germanism. Det är icke första gången han petar på en lyra med sitt plektron. Den raffinerade blandning af daktyler och spondéer han använt för att framhäfva folkvisetonen måste vi förklara som minst sagdt lyckad. Och den humor som tyckes ha genomträngt skalden vid författandet kunna vi icke annat än anse som högst uppsluppen.

Öfriga arbeten af samme diktare äro:

Pepitas bröllop
Modern barbarism
och Karolinerna.

Hvad vi nu nedskrifvit är icke humor utan *satir*.

[3B]

Skandal.

Världen är inte alls så fin som flertalet af våra läsare inbilla sig.

Vi beklaga att vi måste öppna detta mänsklighetens lif- och husorgans spalter för en meddelare som nedlät sig till följande referat af en lumpen och löjlig bagatell:

Det tämligen suspekta sällskapet U. D. har nyligen på Stallmästargården återigån arangerat ett af sina till intet nyttiga upptåg, i det det låtit sin sekreterare, en viss Mörner, hvilken i privatlifvet benämner sig med den blygsamma titeln auditor, föranstalta ett psevdobrottmål med användande af de anordningar och termer som vi hittills ansett för heliga att missbrukas. Han har som jurist fullkomligt blamerat sig, åtminstone efter vanligt mänskligt åskådningssätt. Saken förhåller sig på ungefär följande sätt:

En ung litteratör, medarbetare i Dagens Nyheter, Fredrick von Heidenstam har försökt sig som skriftställare. Nå intet ondt i det, men hvilket var att vänta, bärget födde en råtta.

Denna tämligen skalliga produkt kallade han *Klassicitet och Germanism*, en titel som är så mycket löjligare som det är bekant att dess författare både i sitt uppträdande och i sin s. k. litterära produktion visat sig klassisk och allt annat än germanisk.

Efter några förberedande och orediga utvecklingar af en del vansinniga teorier kommer han plötsligt med ett fullkomligt illitterat påstående, det att det finnes intet annat än humor i Sverige.

Konsekvenserna göra sig själfva. En kvinna, hvilken genom sitt uppträdande hundratals gånger har bevisat motsatsen, fann sig föranlåten att reagera mot herr v. Heidenstams tydligen i ett anfall af paralysis framkastade teorier.

Kvinnan var den bekanta fröken Ellen Key, som genom sin verksamhet som föreläserska skaffat sig ett visst rykte.

Fröken Key lät nämligen påverkad af ofvannämnde unge auditor förleda sig att medarbeta vid det löjliga skådespel som sällskapet U. D. iscensatt.

Vid tillfället satt Fröken Key som kärende gentemot Herr v. Heidenstam som svarande och komedin sköttes på ett särdeles lysande sätt af herr auditören. Samtliga närvarande agerade nämndemän och gjorde då och då små bidrag till det allmänna fiasco genom att yttra sig om humor och dylikt.

Det hela fick en ytterst pinsam karaktär genom det hycklade allvar som genomdallrade såväl kärende och svarande som nämndemännen, bland hvilka för öfrigt flere kvinnor befunno sig.

Så långt meddelaren. Vi nedlåta oss ej till reflexioner öfver det lagstridiga i anordningarne, men vi vilja klargöra vår ställning i själfva tvisteämnet.

Naturligtvis existerar ingen Humor. Ty om den funnes skulle de medvärkande i komedin genom sin tystnad ha bevisat dess tillvaro.

Alltså finnes ingen humor.

Då ingen humor finnes, ser jag ingen anledning till resonnemang om humor.

Således var hela tillställningen vansinnig och så att säga onödig.

Jag förlåter gärna att mina läsare ej förstå denna slutledning, ty man bör ej begära för mycket.

Som vi låtit oss berättas deltog en viss herr Bergh i diskussionen utan att egäntligen göra succés:

Hans inlägg lära ha varit rörande genom hans tro på motståndarens allvarliga afsikter.

En fru Boberg, gemenligen kallad Bobban, yttrade sig också. Schwamm d'ruber!

Den bekante Hedberg arbetare i en lika bekant tidning var värtaligast. Han lär ha tegat under hela rättegången, hvilket för öfrigt nog var säkrast.

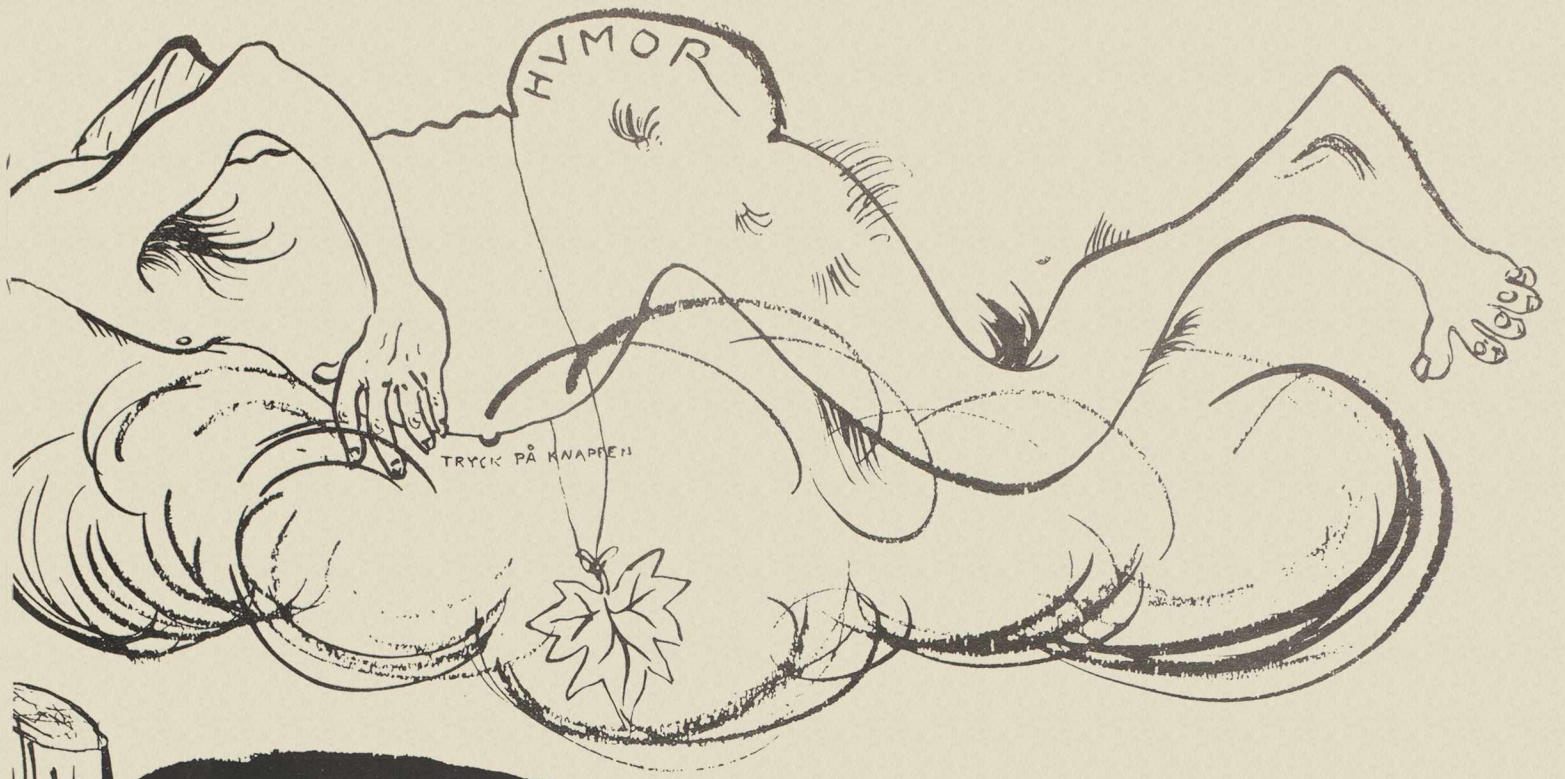

"LEENDE I LUGN PÅ MAGEN
GUDARNE SIG NEDERLÄGGA
VPPÅ SKYNS FÖRGÄTMIGE,
OCH I SALIG YRA GNÄGGA
NÄR HON BUNDEN STÅR OCH SLAGEN
HVMORNS DOTTER. ELLEN KEY,

DICK BERGH

Denna teckning är tillkommen med anled
göra de agerandes tanke om sig själfva. Guden till
svarte Guden på det lilla molnet är Dick Bergh, som,
Mannen med eldaffeln är C. D. W., beka

ttrande af Dick om gudarne. Utan att yttra oss om den relation, i hvilken bemälte Dick står till dessa väsenden, ha vi velat symboliskt klar-
idenstam, som med ett infernaliskt löje åskådar Ellen Keys kval vid den martyrpåle som hon så länge, fast utan resultat, önskat sig. Den
det jordiska, funderar öfver det solida i sin ställning som gud.
okrecensioner i Vårt Land.

Oljeporträtt i kroppstorlek

utföras, om fotografi med angifvande af längd och bredd samt hudfärg insändes till

Oscar Björek
professor
f. d. medlem af Sv. Konstnärernas fören.

Statyer

bortslumpas lättsinnigt af

Eriksson
Oakhill.

Porträtt-Statyer

uppföras på allmänna platser, om sökanden insänder prästbetyg samt uppgift om utseende och åsikter, af

Teodor Lundberg

Högfärdsgalenskap

botas billigt af

Nationalmusei inköpsnämnd.

Den dam i blå fichu med skärgröna volanger, som den 4 sistlidne dennes såg sig observerad å Dramatiska teatern af en blek men vacker medelålders herre, ombedes breffligen meddela sig med **K. W.** Ord och Bilds expedition. Största diskretion utlofvas.

Dolores, Fula Grodan och Falleralla lyckönskas hjärtligt. Champagne på is. Träffas som vanligt. Gubben misstänker ingenting. Lördag Sveateatern.

Rinaldo och Klumpdansen.

Platssökande.

En ung distinguerad gentleman, försedd med god handstil och goda betyg söker plats, helst med detsamma. Den sökande är icke ovan vid tyngre arbete. Tystlåtenhet utlofvas. Reflekterande torde insända bref med tydlig adress till

T. H.
Svenska Dagbladets redaktion.

Förloradt.

Den herre som i Operans foyer under senaste uppförandet af Tirfing tillvaratog ett s. k. pannsmycke försedt med kedjor af talmiguld torde ofördröjligen inlemna det hos arkitekten Boberg, Tegnergatan 13, emedan han är igenkänd.

Konstfrågor

behandlas lätt och billigt af Carl Laurin, fil. kand., om anmälan göres hos aktiebolaget Norstedt & Söner.

Konsten att tala länge, fort o. väl

bibringas på otroligt kort tid af
Ellen Key.

En liten ful gårdvar, lydande namnet Kisse Bombom bortsprang nyss. Rättsinnige tillvaratagaren torde behandla honom med den mildhet han förtjänar och hemköra honom till hans bostad, Allm. Tel. Östermalm 23 57.

Stamträd

upprättas fort och billigt af kompetent person. Bref med ineliggande två 10 öres frimärken torde insändas till

F. U.
Dagens Nyheters Annonskontor.

Köp Rörstrands

utmärkta porslinskärl, vackert emaljerade och vidbrända.

Oerhördt billigt bortslumpas vårt lager af krukor tillverkade och signerade af artisten **Wallander.**
Rörstrands Bränneri.

Frejdebetyg

utskrifvas mot tysthetslöfte af

Birger Mörner,
f. d. vice häradshöfding.

Undervisning

i koncertmålning meddelas af

Richard Bergh.

Drick alltid Whisky.

Skandal.

Världen är inte alls så fin som flertalet af våra läsare inbilla sig.

Vi beklaga att vi måste öppna detta mänsklighetens lif- och husorgans spalter för en meddelare som nedlåtit sig till följande referat af en lumpen och löjlig bagatell:

Det tämligen suspekta sällskapet U. D. har nyligen på Stallmästargården återigen arrangerat ett af sina till intet nyttiga upptåg, i det det låtit sin sekreterare, en viss Mörner, hvilken i privatlivet benämner sig med den blygsamma titeln auditor, föranstalta ett psevdobrottmål med användande af de anordningar och termer som vi hittills ansett för heliga att missbrukas. Han har som jurist fullkomligt blamerat sig, åtminstone efter vanligt mänskligt åskådningssätt. Saken förhåller sig på ungefär följande sätt:

En ung litteratör, medarbetare i Dagens Nyheter, Fredrick von Heidenstam har försökt sig som skriftställare. Nå intet ondt i det, men hvilket var att vänta, bärget födde en rätta.

Denna tämligen skalliga produkt kallade han *Klassicitet och Germanism*, en titel som är så mycket löjligare som det är bekant att dess författare både i sitt uppträdande och i sin s. k. litterära produktion visat sig klassisk och allt annat än germanisk.

Efter några förberedande och orediga utvecklingar af en del vansinniga teorier kommer han plötsligt med ett fullkomligt illitterat påstående, det att det finnes intet annat än humor i Sverige.

Konsekvenserna göra sig själfva. En kvinna, hvilken genom sitt uppträdande hundratals gånger har bevisat motsatsen, fann sig föranlåten att reagera mot herr v. Heidenstams tydligen i ett anfall af paralyti framkastade teorier.

Kvinnan var den bekanta fröken Ellen Key, som genom sin verksamhet som föreläserska skaffat sig ett visst rykte.

Fröken Key lät nämligen påverkad af ofvannämnde unge auditor förleda sig att medarbeta vid det löjliga skådespel som sällskapet U. D. iscensatt.

Vid tillfället satt Fröken Key som kärande gentemot Herr v. Heidenstam som svarande och komedin sköttes på ett särdeles lysande sätt af herr auditören. Samtliga närvarande agerade nämndemän och gjorde då och då små bidrag till det allmänna fiasco genom att yttra sig om humor och dylikt.

Det hela fick en ytterst pinsam karaktär genom det hycklade allvar som genomdallrade såväl kärande och svarande som nämndemännen, bland hvilka för öfrigt flere kvinnor befunno sig.

Så långt meddelaren. Vi nedlåta oss ej till reflexioner öfver det lagstridiga i anordningarna, men vi vilja klargöra vår ställning i själfva tvisteämnet.

Naturligtvis existerar ingen Humor. Ty om den finnes skulle de medverkande i komedin genom sin tystnad ha bevisat dess tillvaro.

Alltså finnes ingen humor.

Då ingen humor finnes, ser jag ingen anledning till resonnemang om humor.

Således var hela tillställningen vansinnig och så att säga onödig.

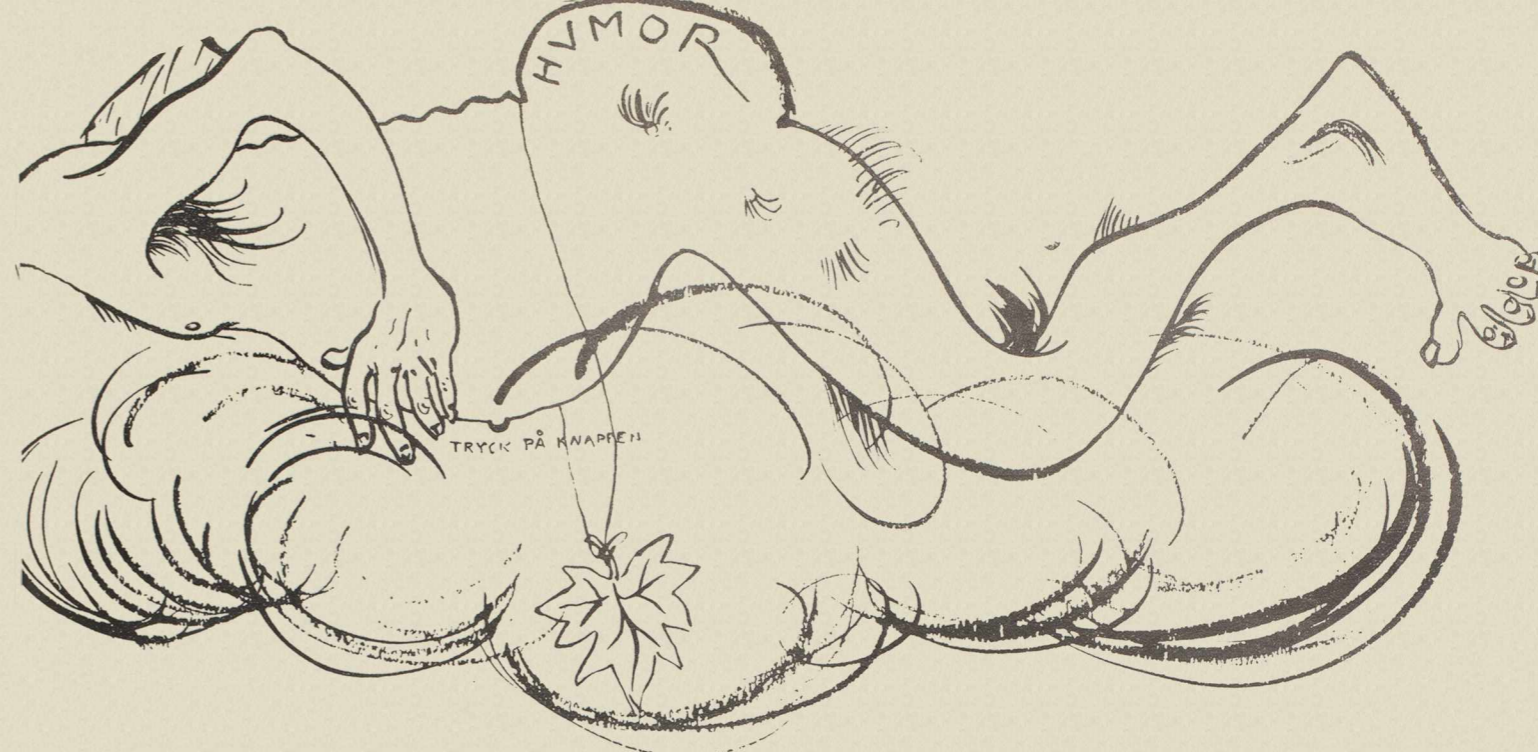
Jag förlåter gärna att mina läsare ej förstå denna slutledning, ty man bör ej begära för mycket.

Som vi låtit oss berättas deltog en viss herr Bergh i diskussionen utan att egäntligen göra succés:

Hans inlägg lära ha varit rörande genom hans tro på motståndarens allvarliga afsikter.

En fru Boberg, gemenligen kallad Bobban, yttrade sig också. Schwamm d'ruber!

Den bekante Hedberg arbetare i en lika bekant tidning var värtaligast. Han lär ha tegat under hela rättegången, hvilket för öfrigt nog var säkrast.

LEFNDE I LUGN PÅ MAGEN
GUDARNE SIG NEDERLÄGGA
VPPÅ SKYNS FÖRGÄTMIGE.I
OCH I SALIG YRA GNÄGGA
NÄR HON BUNDEN STÅR OCH SLAGEN
HVMORNS DOTTER. ELLEN KEY.
DICK BERGH

Denna teckning är tillkommen med anled-
göra de agerandes tanke om sig själfva. Guden till
svarte Guden på det lilla molnet är Dick Bergh, som
Mannen med eldgaffeln är C. D. W.,

ttrande af Dick om gudarne. Utan att yttra oss om den relation, i hvilken bemälate Dick står till dessa väsenden, ha vi velat symboliskt klar-
denstam, som med ett infernaliskt löje åskådar Ellen Keys kval vid den martyrpåle som hon så länge, fast utan resultat, önskat sig. Den
det jordiska, funderar öfver det solida i sin ställning som gud.
okrecensioner i Vårt Land.